

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך כ"ג - חלק ל'

קונטרס 690

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

המקובל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א בפורמט פיס 70 חלקים וכן תיקוני זוהר, וכן בדפוס של 12 כרכים, וכעת מוציאים לאור ב"ה סט של 18 כרכים גדולים עם ביאור נחמד וקל מאד שבקרוב יצא לאור, ועוד סט של 12 כרכים עם ביאור חדש עומד להופיע בעזרת ה' בקרוב, על ידי הצדיק המזכה את הרבים לשם שמים הרב פנחס ראובן מבני ברק, ר"ח השומר 74, ושם אפשר גם לקבל את ספרי הזוהר החדשים של 6 כרכים ב 77 ש בלבד, הסחורה כמעט אזלה כבר, וגם אפשר לקבל שם תיקוני זוהר דף היומי בפורמט כיס בשני כרכים.

כו) כְּשֶׁמְשִׁיחַ יְבוּא, הַסְפָּרָדִים יְהִיוּ הָרֵאשׁוֹנִים לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ

ב"ה שענין לימוד הזוהר הקדוש נכנס חזק מאוד גם אצל האשכזנים, שפשוט לא ידעו ממושג כזה שכל יהודי צריך ללמוד זוהר הקדוש, וכמעט יום מטלפנים אלי חרדים מירושלים בני ברק שאין להם בבית זוהר הקדוש, ורוצים לרכוש. וכאן כדאי לספר מה ששמעתי ממחותני להבחל"ח כ"ק מרן האדמו"ר מקלויזנבורג זצלה"ה, [מייסד מפעל הש"ס, ושו"ע], שאמר כמה פעמים שכשמשיח יבוא, הספרדים יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקינו, בגלל שיש להם אמונה פשוטה. [היו הרבה מחסידים אחרים שהיו מאוד ברוגז עליו, שהוציא אותם מן הכלל, מה איפה אנחנו? – אבל ידוע שהוא היה איש קדוש, ולא פחד לומר האמת – וכאמרם ז"ל (סנהדרין צ"ז ע"א) תַּנְיָא, רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, דוֹר, שֶׁבֶן דָּוִד בָּא בּוֹ - בֵּית הַנֶּעֱד יִהְיֶה (לזנות) [לזנות], וְהַגְּלִיל יִחַרֵּב, וְהַגְּבֻלָן (ישתומם) [יאשם], וְאַנְשֵׁי (גליל) [גבול] יִסּוּבְּבוּ מֵעִיר לְעִיר וְלֹא יִחַנְּנוּ, וְחֻכְמַת הַסּוֹפְרִים תִּסְרַח, וְיִרְאֵי חֹטָא יִמְאַסּוּ, וּפְנֵי הַדּוֹר כְּפְנֵי קָלֵב, וְהָאֱמֶת נִעְדָּרַת, שְׁנֵאֲמַר, (ישעיה נט) "וַתְּהִי הָאֱמֶת נִעְדָּרַת וְסָר מֵרַע מְשִׁתּוֹלֵל". מאי, "וַתְּהִי הָאֱמֶת נִעְדָּרַת"? אֲמַרֵּי דְבִי רַב, מְלַמֵּד, שְׁנַעֲשִׂית עֲדָרִים עֲדָרִים וְהוֹלַכְתָּ לָּהּ. מאי, "וְסָר מֵרַע, מְשִׁתּוֹלֵל"? אֲמַרֵּי דְבִי רַבִּי שִׁילָא, כָּל מִי שֶׁסָר מֵרַע - מְשִׁתּוֹלֵל עַל הַבְּרִיּוֹת].

ויש להוסיף על זה שני דברים:

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן יי בוא ו"ן בן יי ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

א. למה יש להם אמונה פשוטה? בגלל שאבותיהם ואבות אבותיהם למדו זוהר הקדוש, והם ממשיכים בדרכי אבותיהם לומדים.

ב. בוודאי כשמשיח יבוא את מי הוא יקרב הראשונים, אלו שלמדו זוהר הקדוש, שהם היו אלו שגרמו לביאתו.

כז) קרוב לשלשה אלפים שעורים בארצנו הקדושה

וב"ה שזכינו להגיע לקרוב לשלשה אלפים שיעורים בארצנו הקדושה, אמנם כל זה רק ההתחלה, והדרך עוד פתוחה לפנינו. לכן חובה גדולה על כל אחד ואחד להפיץ תורת הרשב"י זיע"א, וללמוד ולעשות עוד שיעורים ברבים, ושכל בית המדרש וכל ישיבה שיהיו שיעורים בזוהר הקדוש, ובכל נקל את צער השכינה וצער של עם ישראל ונזכה להגאולה שלימה בב"א.

ונראה שזו פונת הדברים שפעלת ספר הזהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאחרת יחסית לתקופת רשב"י) צריכה להמצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח, כלומר בדורנו אנו, ולכן נראה שהנגישות הגדולה של ספר הזהר בימינו אינה מקרית כלל ועקר.

וכבר קראו כל גדולי הדור את הצבור לקריאה בספר הזהר בתקופה זו. ושמעתי בשם גדולים, שנכון שאדם יקציב לעצמו אפלו קריאה של דבר מועט בספר הזהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבק בספר הזהר. והאמת, שמעבר לדברים האמורים למעלה בענין פחו של ספר הזהר לבטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגולה לכל הישועות וההצלחות.

דא דאתקרי ספר הזהר, דידיעין למפלח
למאריהון, ולאפקא אזפרות דשמיהן
דקודשא בריהוה וישכינתיה בכונה,
ולחברא לון בקול דקריאת שמע, ובדבור
דצלוחתא, דאינון תריין שמיהן יאהדונה"י,
דבהון פלילין כל הווי"ן וכנוי"ן ועשר
ספירן.

כמה מלאכין דאינון חיוון דמרפבתא
וישרפים ואופנים, וכל עשר כתות
דכלילין בהון דמשמשין לעשר ספירות,
פלהו ופניהם וכנפיהם פרודות (יחזקאל א'
א) לפומוי, לקבל אלין אזפרות, דאינון
יאהדונה"י, בין בקריאת שמע בין בצלותא
בין בפשירות ותשבחות והודאות, דבכל
אזפרה דיפוק מפומוי בכל אתר ובכל ממלל,
צריך לכונא דיבור באדני"י קול ביהו"ה,
וליתדא לון פחדא, ביחודא דאיהו יחיד
נעלם, דמחבר לון ומיחד לון פחדא, וביה
צריך הפונה, דלא תלא למימר ביה קול
ודבור אלא מחשבבתא.

כד נחית קודשא בריהוה הוא בקריאת שמע,
אתמר בחיוון ואשמע את קול
כנפיהם (שם כד), בעשר מיני הלולים, בשיר
פשוט דאיהו י"י כתר, כפול דאיהו י"ה
חקמ"ה ובינ"ה, משולש ביהו"ו דאיהו
חס"ד גבור"ה תפאר"ת, מרובע ביהו"ה
דאיהו נצ"ח הו"ד יסו"ד מלכו"ת, דנטרין
צפרא קדישא ישראל ביניהו, וקראן בה
לישראל דאיהו עמודא דאמצעיתא, והינו
שמע ישראל, הא נחית לגבה, צריך לקשרא
ליה בהדה, וליתדא לון ביחודא חדא בלא
פירודא כלל, ובגין דא מאן דשח בנתיים
עבירה היא פידו ההיא שיחה.

זהר, שיודעים לעבר את רבונם
ולהוציא אזפרות של השמות
של הקדוש-ברוך-הוא ושכינתו
בכונה, ולחברם בקול של
קריאת שמע ובדבור של תפלה,
שהם שני השמות - יאהדונה"י,
שבהם כלולים כל התיות
והכנויים ועשר הספירות.

כמה מלאכים, שהם חיות
המרפבה ושרפים ואופנים וכל
עשר הכתות שכלולים בהם,
שמשמשים את עשר הספירות,
כלם ופניהם וכנפיהם פרודות
לפיו כנגד האזפרות הללו שהן
יאהדונה"י, בין בקריאת שמע,
בין בתפלה, בין בפשירות
ותשבחות והודאות, שבכל
אזפרה שיוציא מפיו בכל מקום
ובכל דבור, צריך לכוון הדבור
באדני"י קול ביהו"ה וליתדם
כאחד ביחוד שהוא יחיד נעלם
שמחבר אותם ומיחד אותם
כאחד, ובו צריך הפונה, שלא
תלוי לומר בו קול ודבור, אלא
מתשבה.

בשירד הקדוש-ברוך-הוא
בקריאת שמע, נאמר בחיות
ואשמע את קול כנפיהם,
בעשרה מיני הלולים: בשיר
פשוט שהוא י"י כתר, כפול
שהוא י"ה חקמ"ה ובינ"ה,
משולש ביהו"ו שהוא חס"ד
גבור"ה תפאר"ת, מרובע ביהו"ה
שהוא נצ"ח הו"ד יסו"ד
מלכו"ת, ששומרים את הצפור
הקדושה - ישראל - ביניהם,
וקוראים בה לישראל שהוא
העמוד האמצעי, והינו שמע
ישראל הרי יורד אליה, צריך
לקשרו עמה, וליתדם ביחוד
אחד ללא פירוד כלל ולכן מי
ששח בינתיים אותה שיחה,
עברה היא בידו.

וְאִמָּוִי קָשְׁרִין לִיהַ בְּהֵדָה לֹא חָ עִם ד',
כְּלִילָא מְאַרְבַּע פְּרָשִׁינִין, בְּגִין דְּלֹא
יְהֵא פָּרַח מִינְהּ, וְאַשְׁתָּאֲרַת יַחֲדָה, אִיכָה
יִשְׁבֵּה בְּדָד, וּבְגִין דָּא קָשְׁרִין לִיהַ בְּהֵדָה
בְּכַמְהָ קְשׁוּרֵי דְתַפְּלִי, בְּכַמְהָ קְשׁוּרֵי דְצִיצִית,
דְּלֹא יְזוּז מִינְהּ.

וְכָרְ קָשֶׁר אִיהוּ מִסְטָרָא דְאֵת י', וְתַרְיִן
קָשְׁרִין אֲנוּן, דְּאֲנוּן קָשֶׁר דְּרִישָׁא קָשֶׁר
דְּדְרוּעָא שְׁמָאֲלָא, וְאֲנוּן י"י מִן יַאֲהֲדוּנָה י",
יְהו"ה אַרְבַּע פְּרָשִׁינִין דְתַפְּלִי, וְרָאוּ כָּל
עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יְהו"ה וְכו' (דברים כה
א). אֲדַנִּי אַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְּלִי, אַהֲי"ה אֲשֶׁר
אַהֲי"ה מְלַגְאוּ דְתַפְּלִי, בְּחַד וְעֶשְׂרִין אַזְכְּרוֹת
דְתַפְּלִין דְּרִישָׁא וּבְחַד וְעֶשְׂרִין אַזְכְּרוֹת
דְתַפְּלִין דִּיד, וְדָא אִימָא עֲלָאָה, תַּפְּלִי
דְמָאֵרִי עֲלִמָּא קְאָרִינִן לִיהַ, תַּפְּלִין עַל
רִישָׁא דְעַמּוּדָא דְאַמְצִיעִיתָא, פְּסִי לִיהַ אִימָא
בְּגִדְפָּהָא דְאִינּוּן רְצוּעִין דְתַפְּלִי, וְקָשְׁרִין לִיהַ
יִשְׂרָאֵל בְּשִׁכְיִנְתָּא תַּתָּאָה בְּתַפְּלִין דִּיד, וְלִיהַ
אֲמֵרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, בְּרָא דְסָבָא דְסָבִין, וְדָא
חֲכָמָה עֲלָאָה, וְעַל שְׁמִיָּה אֲתַקְרִי עַמּוּדָא
דְאַמְצִיעִיתָא יִשְׂרָאֵל, שִׁיר א"ל שִׁיר מְשֻׁמָּאֲלָא
שִׁיר דְלוּיִם, א"ל מִימִינָא דְכַהֲנָיָא, עַמּוּדָא
דְאַמְצִיעִיתָא (דף ג ע"ב) יִשְׂרָאֵל כְּלִיל תְּרוּיָהּ,
חֲכָמָה נְחִית בְּכִרְכַּתָּא דְכַהֲנָא בִּימִינָא, וּבִיָּה
הְרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, אִימָא נְחִית בְּקִדּוּשָׁה
דְלִיּוּרָי מְשֻׁמָּאֲלָא, וּבִיָּה הְרוּצָה לְהַעֲשִׂיר
יִצְפִּין, עַמּוּדָא דְאַמְצִיעִיתָא קְשׁוּרָא דְתְרוּיָהּ
יְחוּדָא דְתְרוּיָהּ.

אִנְהּ הָכִי יִסוּד חַי עַלְמִין, קְשׁוּרָא דְעַמּוּדָא
דְאַמְצִיעִיתָא וּשְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה, בְּאֵן אֲתַר
בְּעֻלּוֹתָא, דְּבִיָּה כְּלִילִן תַּמְנֵי סְרִי בְּרַכְאָן,
וּבִיָּה מְתִיחְדִין תְּרִין שְׁמֵהֶן כְּתָדָא אִינּוּן

וְרַמְהָ קוֹשְׁרִים אוֹתוּ עִמָּה לֹא ח"ח
עִם ד' כְּלוּלָה מְאַרְבַּע פְּרָשִׁינִין?
כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה פּוֹרַח מִמְנָה
וְתִשָּׂאֵר יַחֲדָה, אִיכָה יִשְׁבֵּה
בְּדָד, וּמִשּׁוּם זֶה קוֹשְׁרִים אוֹתוּ
עִמָּה בְּכַמְהָ קְשׁוּרֵי תַפְּלִין בְּכַמְהָ
קְשׁוּרֵי צִיצִית שְׁלֹא יְזוּז מִמְנָה.
וְכָרְ קָשֶׁר הוּא מִצַּד שֶׁל הָאוֹת י',
וּשְׁנֵי קָשְׁרִים הֵם, שְׁהֵם קָשֶׁר שֶׁל
רֹאשׁ, הַקָּשֶׁר שֶׁל זְרוּעַ שְׁמָאֵל.
וְהֵם י' מִן יַאֲהֲדוּנָה י". יְהו"ה
- אַרְבַּע פְּרָשִׁינִין תַּפְּלִין, וְרָאוּ
כֹּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יְהו"ה
וְכו'. אֲדַנִּי - אַרְבַּעָה בְּתֵי
הַתַּפְּלִין. אַהֲי"ה אֲשֶׁר אַהֲי"ה -
מִבְּפָנִים שֶׁל הַתַּפְּלִין, בְּעֶשְׂרִים
וְאַרְבַּע אַזְכְּרוֹת הַתַּפְּלִין שֶׁל
רֹאשׁ וּבְעֶשְׂרִים אַרְבַּע אַזְכְּרוֹת
הַתַּפְּלִין שֶׁל יָד, וְזוּ הָאֵם
הַעֲלִיּוּנָה, תַּפְּלִין שֶׁל רִבּוּן
הָעוֹלָם קוֹרְאִים לוֹ, תַּפְּלִין עַל
רֹאשׁ הָעַמּוּד הָאֲמִצְעִי. מִכְּסֵּה
אוֹתוֹ הָאֵם בְּכַנְפֶיהָ, שֶׁהֵן
רְצוּעוֹת הַתַּפְּלִין, וְקוֹשְׁרִים אוֹתוֹ
יִשְׂרָאֵל עִם הַשְּׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה
בְּתַפְּלִין שֶׁל יָד, וְלוֹ אוֹמְרִים
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הַבֵּן שֶׁל יִצְחָק
הַזְּקֵנִים, וְזוּ חֲכָמָה עֲלִיּוּנָה, וְעַל
שְׁמוֹ נִקְרָא הָעַמּוּד הָאֲמִצְעִי
יִשְׂרָאֵל, שִׁיר א"ל, שִׁיר מְשֻׁמָּאֲלָא,
שִׁיר שֶׁל לוּיִם, א"ל מִימִין שֶׁל
הַכַּהֲנִים, הָעַמּוּד הָאֲמִצְעִי
יִשְׂרָאֵל כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם.
הַחֲכָמָה יוֹרְדַת בְּכִרְכַּת הַכֹּהֵן
בְּיָמִין, וּבִי הָרוּצָה לְהַחֲפִים
יְדָרִים, הָאֵם יוֹרְדַת בְּקִדּוּשַׁת
הַלוּיִם מְשֻׁמָּאֲלָא, וּבִי הָרוּצָה
לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין. עַמּוּד הָאֲמִצְעִי
הַקָּשֶׁר שֶׁל שְׁנֵיהֶם, הַיְחוּד שֶׁל
שְׁנֵיהֶם.

אִי כִּי יִסוּד חַי הָעוֹלָמִים,
הַקָּשֶׁר שֶׁל הָעַמּוּד הָאֲמִצְעִי
וְהַשְּׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה בְּאִיזָה
מְקוֹם בְּתַפְּלָה, שְׁבוּ כְּלוּלִים

יאהדונה"י, וְחִבּוּרָא דְתַרְיִן שְׁמֵהּ צְרִיכִין
 בְּחֹשָׁא, וְרָזָא דְמְלָה (יחזקאל א כה) בְּעַמְדָם
 תְּרַפְּינָה כְּנַפְיָהֶן, בְּעַמְדָם יִשְׂרָאֵל בְּצִלּוֹתָא
 דְעַמְיָדָה חִיּוּן תְּרַפְּינָה כְּנַפְיָהֶם דְּלֹא לְמִשְׁמַע
 בְּהוּן קָלָא, דְּתַמְן קוּל דְּמָמָה דְקָה (כ"א י"ט)
 י"ג, קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים דְּאִיהוּ בְּעַמְיָדָה, בְּגִין
 דְּתַמְן קָאֲתָא מְלָפָא.

דְּהָא בְרוּחַ גְּדוּלָה וּבְרַעַשׁ וּבְאֵשׁ,
 דְּאִשְׁתַּמְעוּן בְּהוּן גְּדַפֵּי חִיּוּן לֹא אֲתָא
 מְלָפָא, אֲלֵא בְקוּל דְּמָמָה דְקָה, דְּאִיְהִי בְּתַר
 רוּחַ רַעַשׁ אֵשׁ, וְאִיְהִי רְבִיעָאָה לִזְוֵן, וְעֲלִיָּהּ
 אָמַר יְחִזְקֵאל (א ה) וְאָרָא וְהִנֵּה רוּחַ סַעְרָה
 בָּאָה מִן הַצָּפוֹן, עָנָן גְּדוּל, וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת,
 הָא אֵינוֹן תְּלַת, דְּרִכִּיבִין בְּהוּן תְּלַת אֲתוּוֹן
 הו"ה, קוּל דְּמָמָה דְקָה דֵּא י' מִן הוה"י,
 וְאִיְהִי י' מִן אַדְנִי, תַּמְן קָא אֲתָא מְלָפָא
 דְּאִיהוּ יהו"ה. דְּכָל הוּי"ה דְשְׁלִיט ה' עַל ו'
 ה' עַל י' נּוֹקְבָא אִיְהִי הַהוּי"ה, כְּגוֹן טַפָּה
 דְּנוֹקְבָא כַּד שְׁלִיט עַל טַפָּה דְדְכוּרָא בַת אִיְהִי.
 אֲתָא אֲלֵיהּ וְכָל מְאִרֵי מְתִיבְתָא, וְאִשְׁתַּטְּחוּ
 קַמֵּיהּ וְאָמְרוּ, סִינֵי סִינֵי מֵאֵן יָכִיל
 לְמִימַר מְלִין קַמָּךְ, אֲלֵא בְקוּל דְּמָמָה דְקָה,
 דְּבַפּוּמָךְ קָא אֲתִי מְלָפָא, קוּם אֲלֵיהּ תַּקִּין
 לְבוּשֵׁי מְלָפָא וּמְטְרוֹנִיתָא, דְּאַנְתָּ פְהִנָּא, תַּקִּין
 לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַרְבַּע בְּגָדֵי לְבָן,
 וְאַרְבַּע בְּגָדֵי זָהָב לְמְטְרוֹנִיתָא, דְּאֲתַמַּר
 בְּהּ (תהלים מה יד) כָּל כְּבוֹדָהּ בַת מְלָךְ פְּנִימָה
 מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה.

אַרְבַּע בְּגָדֵי לְבָן כְּלֵהוּ רַחֲמֵי בִשְׁמָא
 דִּיהו"ה, וְלִית מָאן דְּמַחִיל בְּהוּן
 עָרְיִין אֲלֵא אִיהוּ, אַרְבַּע בְּגָדֵי זָהָב כְּלֵהוּ דִּינָא
 מִסְטָרָא דְאַדְנִי, וְלִית מָאן דְּמַחִיל עַל

שְׁמוֹנָה עָשָׂרָה בְּרָכוֹת, וּבּו
 מְתִיחָדִים שְׁנֵי שְׁמוֹת כְּאָחַד -
 הֵם יֵאֵהֱדוּנָה"י, וְחִבּוּרָם שֶׁל שְׁנֵי
 הַשְּׁמוֹת צְרִיכִים בְּחֹשָׁא, וְסוּד
 הַדְּבָר - בְּעַמְדָם תְּרַפְּינָה כְּנַפְיָהֶן.
 בְּעַמְדָם יִשְׂרָאֵל בְּתַפְּלַת
 הַעַמְיָדָה, הַחַיּוֹת תְּרַפְּינָה
 כְּנַפְיָהֶם שְׁלֵא לְהַשְׁמִיעַ בְּהֵם
 קוּל, שְׁשֵׁם קוּל דְּמָמָה דְקָה,
 קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים שֶׁהוּא בְּעַמְיָדָה,
 מִשּׁוֹם שְׁשֵׁם בָּא הַמְּלָךְ.

שְׁהָרִי בְרוּחַ גְּדוּלָה וּבְרַעַשׁ גְּדוּל
 וּבְאֵשׁ, שְׁנִשְׁמַעִים בְּהֵם כְּנַפְי
 הַחַיּוֹת, לֹא בָּא הַמְּלָךְ, אֲלֵא
 בְקוּל דְּמָמָה דְקָה, שֶׁהִיא אַחַר
 רוּחַ רַעַשׁ וְאֵשׁ, וְהִיא רְבִיעִית
 לָהֶם, וְעֲלִיָּהֶם אָמַר יְחִזְקֵאל,
 וְאָרָא וְהִנֵּה רוּחַ סַעְרָה בָּאָה מִן
 הַצָּפוֹן עָנָן גְּדוּל וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת.
 הָרִי הֵם שְׁלֵשׁ, שְׁרוּכְבִים בְּהֵם
 שְׁלֵשׁ הָאוֹתִיוֹת הו"ה. קוּל
 דְּמָמָה דְקָה, זו י' מִן הוה"י,
 וְהִיא י' מִן אַדְנִי, שֵׁם בָּא הַמְּלָךְ
 שֶׁהוּא יְהו"ה, שְׁכָל הוּי"ה
 שְׁשׁוּלְטַת ה' עַל ו', ה' עַל י',
 נְקֻבָּה הִיא הַהוּי"ה, כְּמוֹ טַפָּה
 שֶׁל נְקֻבָּה כְּשֶׁשׁוּלְטַת עַל הַטַּפָּה
 שֶׁל זָכָר, הִיא בַת.

בָּא אֲלֵיהּ וְכָל רְאִשֵׁי הַיְשִׁיבָה,
 וְהִשְׁתַּטְּחוּ לְפָנָיו וְאָמְרוּ: סִינֵי,
 סִינֵי, מִי יָכוֹל לִוְמַר דְּבָרִים
 לְפָנֶיךָ, אֲלֵא בְקוּל דְּמָמָה דְקָה
 שְׁבִפְיָךְ בָּא הַמְּלָךְ. קוּם אֲלֵיהּ,
 תַּקִּין לְבוּשֵׁי הַמְּלָךְ וְהַגְּבִירָה,
 שְׂאֲתָהּ פְּהִי. תַּקִּין לְקוּדְשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא אַרְבַּעַת בְּגָדֵי לְבָן, וְאַרְבַּעַת
 בְּגָדֵי זָהָב לְגְבִירָה, שְׁנֵאמַר בְּה
 כָּל כְּבוֹדָהּ בַת מְלָךְ פְּנִימָה
 מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה.

אַרְבַּעַת בְּגָדֵי לְבָן כְּלֵם רַחֲמִים
 בְּשֵׁם שֶׁל יְהו"ה, וְאִין מִי
 שְׁמוֹחַל בְּהֵם עֲרִיוֹת אֲלֵא הוּא.
 אַרְבַּעַת בְּגָדֵי זָהָב כְּלֵם דִּין מִצַּד

שֶׁל אַדְנָי, וְאִין מִי שְׁמוּחַל עַל
עֲבוּדָה זָרָה אֵלָא הִיא, שְׁשׁוּלְטִים
שְׁפָחָה בְּמָקוֹם גְּבֻרָתָהּ.

בְּשֵׁמוֹ בְּן כְּסָאוֹ, בְּן לְבוּשׁוֹ,
וּבְלְבוּשֵׁים הַלְלוּ לֹא מִתְלַבֵּשׁ עַד
כַּעַת מֵיוֹם שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
שֶׁהָרִי כְּתוּב אֶלְבִישׁ שְׁמַיִם
קְדֻרוֹת, וּבְשִׁכְיִנָּה נֶאֱמַר אֵל
תִּרְאֵנִי שְׁאֲנִי שְׁתַּרְחֹרֶת, מִשׁוּם
שֶׁהִיא בְּגָלוּת, וְהַכֶּסֶף שֶׁלָּהּ פָּגוּם
בְּחֻטְאֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁשֵּׁם הַנְּשֻׁמֹת
שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי
שֶׁמִּתְקַן לָהּ כֶּסֶף בְּתַפְלֻתוֹ,
בְּמַצּוֹת שְׁלוֹ. אַחַר שֶׁהוּא מִשֵּׁם,
הַכֶּסֶף פָּגוּם בְּגִלְלָם, וּמִסְתַּלַּק
שֵׁם יְהוָה מִשֵּׁם, שֶׁהוּא לֹא
שׁוֹרֵה בְּמָקוֹם פָּגוּם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
כֹּל אִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוּם לֹא
יִקָּרֵב, אִף כִּף בְּנִשְׁמָה פְּגוּמָה לֹא
שׁוֹרֵה.

אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁמְשַׁלֵּים נִשְׁמָתוֹ
לְהַשְׁרוֹת בְּהַ שֵׁם יְהוָה וְעוֹשֶׂה
לוֹ כֶּסֶף אֱלִינוּ, וְאֲשַׁרֵּי הַפֶּה
שֶׁמִּתְחַבֵּר בּוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
וּשְׁכִינְתּוֹ, שֶׁהִיא תּוֹרַת יְהוָה,
וְאֲשַׁרֵּי הוּא מִי שֶׁמְלַבֵּישׁ הַמֶּלֶךְ
וְהַגְּבִירָה בְּעֵשֶׂר הַסְּפִירוֹת שֶׁל
בְּרִיאָה שְׁכִלּוּלִים בְּשֵׁם
יֵאָהֲדוּנָה"י, כְּשֵׁמוֹ בְּן לְבוּשׁוֹ.

וְכִי שֶׁמִּתְקִין לוֹ סוּסָה, שֶׁנֶּאֱמַר
בְּהַ לְסִסְתִּי בְּרֻכְבִּי פָּרְעָה דְּמִיתִיף
רַעֲיָתִי, שֶׁהִיא מְרַכְבָּה שְׁלוֹ,
שֶׁבִימֵי הַשְּׁבָתוֹת וְיָמִים טוֹבִים
הוּא לְבוּשׁ בְּלְבוּשֵׁי מַלְכוּת, שֶׁהֵן
עֶשֶׂר סְפִירוֹת שֶׁל בְּרִיאָה,
וּבִימֹת הַחֹל לְבוּשׁ בְּעֶשֶׂר כְּתוּב
שֶׁל מַלְאָכִים שֶׁמְשַׁמְשִׁים אוֹתָם,
אֵת עֶשֶׂר סְפִירוֹת הַבְּרִיאָה.

שֶׁעֶשֶׂר סְפִירוֹת שֶׁל הָאֲצִילוּת,
הַמֶּלֶךְ בְּהֵם, הוּא וְעֲצוּמוֹ אֶחָד
בְּהֵם, הוּא וְחִיּוֹ אֶחָד בְּהֵם, מֵה
שֶׁאִין בְּן בְּעֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת שֶׁל
הַבְּרִיאָה, שֶׁהֵם וְחִיּוּהֶם אֵינִם
אֶחָד, שֶׁהֵם וְעֲצוּמָם אֵינִם אֶחָד.

עֲבוּדָה זָרָה אֵלָא אִיהִי, דְּשִׁלְטָאן שְׁפָחָה
בְּאַתְרַּהּ דְּגְבֻרָתָהּ.

בְּשִׁמְיָהּ בְּן כְּרִסְיָהּ, בְּן לְבוּשִׁיהָ, וּבְאֵלִין
לְבוּשִׁין לָא אֶתְלַבֵּשׁ עַד כַּעַן מִיוֹמָא

דְּאֶתְחַרַּב בֵּי מִקְדְּשָׁא, דְּהָא כְּתִיב ^{(ישעיה נ}

אֶלְבִישׁ שְׁמַיִם קְדֻרוֹת, וּשְׁכִינְתָא אֶתְמַר ^א

בְּהַ ^(שיר א ו) אֵל תִּרְאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁתַּרְחֹרֶת, בְּגִין

דְּאִיהִי בְּגָלוּתָא, וְכְרִסְיָא דִּילָהּ פְּגִימָא בְּחוּבִין

דְּיִשְׂרָאֵל, דְּתַמָּן נִשְׁמָתִין דְּיִשְׂרָאֵל, וּבְגִין דְּאֵ

זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּתַקִּין לָהּ כְּרִסְיָא בְּצִלוּתָא

דִּילִיָּהּ, בְּפַקּוּדִין דִּילִיָּהּ, בְּתַר דְּאִיהוּ מִתַּמָּן

כְּרִסְיָא פְּגִים בְּגִינִיָּהּ, וְאֶסְתַּלַּק שֵׁם יְהוָה

מִתַּמָּן, דְּאִיהוּ לָא שְׂרָיָא בְּאַתְרַּהּ פְּגִים, הִדָּא הוּא

דְּכְתִיב ^(ויקרא כא כא) כֹּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא

יִקָּרֵב, אוּף הָכִי בְּנִשְׁמָתָא פְּגִימָא לָא שְׂרָיָא.

זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּאֲשַׁלֵּים נִשְׁמָתִיהּ, לְשְׂרָיָא

בְּיָה שֵׁם יְהוָה, וְעֵבִיד לִיָּה כְּרִסְיָא

לְגַבִּיָּהּ, וְזַכָּאָה פּוּמָא דְּמִתְחַבֵּר בְּהַ קְוִדְשָׁא

בְּרִיף הוּא עִם שְׁכִינְתִּיהּ דְּאִיהוּ תּוֹרַת יְהוָה,

וְזַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּלְבִישׁ מַלְכָּא וּמְטְרוֹנִיתָא

בְּעֶשֶׂר סְפִירָן דְּבְרִיאָה, דְּכִלְיָן בְּשֵׁם

יֵאָהֲדוּנָה"י, כְּשִׁמְיָהּ בְּן לְבוּשׁוֹהִי.

וְכִי דְּתַקִּין לִיָּה סוּסְיָא, דְּאֶתְמַר בְּהַ ^(שיר א ט)

לְסִסְתִּי בְּרֻכְבִּי פָּרְעָה דְּמִיתִיף רַעֲיָתִי,

דְּאִיהִי מְרַכְבָּה דִּילִיָּהּ, דְּבִיוֹמֵי דְּשְׁבָתוֹת וְיָמִים

טוֹבִים אִיהוּ לְבוּשׁ לְבוּשֵׁי מַלְכוּתָא, דְּאִינוּן

עֶשֶׂר סְפִירוֹת דְּבְרִיאָה, וּבִיוֹמֵי דְּחוּל לְבִישׁ

עֶשֶׂר כְּתוּב דְּמַלְאָכֵיָא, דְּמְשַׁמְשִׁי לוּן לְעֶשֶׂר

סְפִירָן דְּבְרִיאָה.

דְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת דְּאֲצִילוּת מַלְכָּא בְּהוּן, אִיהוּ

וְגִרְמִיָּה חַד בְּהוּן, אִיהוּ וְחִיּוֹ חַד בְּהוּן,

מֵה דְּלָאוּ הָכִי בְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת דְּבְרִיאָה, דְּלָאוּ

אִינוּן וְחִיּוּהוּן חַד, לָאוּ אִינוּן וְגִרְמִיָּהוּן חַד.

ועלת על הכל, הוא מאיר (יורד)
 בעשר ספירות של אצילות,
 ובעשר הספירות של בריאה,
 ומאיר בעשר כתות של
 מלאכים, ובעשרה גלגלי
 הרקיע, ולא משתנה בכל מקום.
 קום יחזקאל הנביא לגלות את
 המראות הללו לפני השכינה,
 שנאמר בהם ודמות החיות
 מראיהם כגחלי אש, כנקודי
 התורה וטעמי התורה, שעל
 האותיות נאמר ודמות החיות,
 מראיהם כגחלי אש אלו הם
 הנקודות, בערות כמראה
 הלפדים אלו הטעמים, ובהם
 והמשפלים זיהרו כזה הרקיע.
 והמשפלים - אלו האותיות,
 זיהרו - אלו הנקודות שמאירות
 בהם, כזהר - אלו הטעמים.

והשכינה כלולה מכלם, עליה
 נאמר היא מתהלכת בין החיות,
 שהן החיות העליונות של נקודות
 הטעמים, וחיות הפחתונות של
 נקודות האותיות, כמו זה: הן הן
 סגולת"א למעלה, שלש חיות
 עליונות שרמוזות י"י בראשי
 תבות יהו"ה יהו"ה יהו"ה, והם
 יהו"ה מלך, יהו"ה מלך, יהו"ה
 ימלך, פני שלשת החיות
 העליונות שהן חס"ד גבור"ה
 תפארת. ולמטה סגול"ש שהם
 החיות הפחתונות - פני נצ"ח
 יסוד והוד, שרמוזים
 בפרב"ך יהו"ה, יא"ר יהו"ה,
 יש"א יהו"ה. הנקדה של
 האמצע - חיה ששמה אדם, כמו
 זה: ה, היא מתהלכת בין
 החיות, שהם שלש למעלה
 ושלש למטה, כמו זה: הן

היא רביעית לכל השלש
 ורביעית לשש. והסוד של שלש
 החיות הפחתונות, עליהם הוא
 רומז ויהי בשלשים שנה, ועל
 הנקדה שבאמצע רומז פרביעי,

ועלת על כלא הוא נהיר (נ"א נחית) בעשר
 ספירות דאצילות, ובעשר ספירות
 דבריאה, ונהיר בעשר כתות דמלאכי,
 ובעשר גלגלי דרקיעא, ולא אשתני בכל
 אתר. (דף ד ע"א) קום יחזקאל נביאה, לגלגאה
 אלין מראות קמי שכנינתא, דאתמר בהון
 (יחזקאל א יא) ודמות החיות מראיהם כגחלי אש,
 כנקודי אורייתא וטעמי דאורייתא, דעלייהו
 דאתון אתמר (שם) ודמות החיות, מראיהם
 כגחלי אש אלין אינון נקודין, בוערות
 כמראה הלפדים אלין טעמי, ובהון (דניאל יב
 א) והמשפלים זיהרו כזה הרקיע,
 והמשפלים אלין אתון, זיהרו אלין נקודין
 דנהרין בהון, כזהר אלין טעמי.

ושכינתא פליא מפלהו, עלה אתמר (יחזקאל
 א יא) היא מתהלכת בין החיות,
 דאינון חיון עלאין דנקודי דטעמי, וחיוון
 תתאין דנקודי דאתון, כגוונא דא ה, ואנון
 סגולת"א לעילא תלת חיוון עילאין, דרמיזין
 י"י בראשי תיבות יהו"ה יהו"ה יהו"ה,
 ואינון יהו"ה מלך יהו"ה מלך יהו"ה ימלך,
 אנפי תלת חיוון עילאין, דאינון חס"ד
 גבור"ה תפארת, ולתתא סגול"ש דאינון
 חיוון תתאין, אנפי נצ"ח יסוד והוד,
 דרמיזין בפרב"ך יהו"ה יא"ר יהו"ה יש"א
 יהו"ה, נקודה דאמצעיתא חיה ששמה אדם
 כגוונא דא ה, היא מתהלכת בין החיות,
 דאינון תלת לעילא, ותלת לתתא, כגוונא דא
 ה.

איהו רביעאה לכל תלת, ושביעאה לשית.
 ורזא דתלת חיוון תתאין, עליהו איהו
 קא רמיז ויהי בשלשים שנה (יחזקאל א א), ועל
 נקודא דאמצעיתא קא רמיז פרביעי, דאיהו

אַרְבַּע אַנְפֵי אָדָם, חֲכָמָה עֲלֵאָה כ"ח מ"ה,
דְּאִתְמַר בֵּיהּ (שם כו) דְּמוֹת כְּמִרְאָה אָדָם עֲלֵיו
מְלַמְעָלָה, וְכֹלָא בְּרִזָּא דְנִקְוֵי דָאָת ה'.

בְּחֻמְשָׁה לַחֲדָשׁ, דָּא אָת ה', דְּאִיְהִי
אַלְהִי"ם, פְּנוּ"י לְשֵׁם יְהו"ה,
וְאִיְהִי פְּרִסְיָא, דְּהִכִּי סְלִיק הַפְּס"א כְּחוּשְׁבֹן
אַלְהִי"ם.

וְאִיְהִי כְּתָר עֲלִיוֹן, חֲמִישָׁאָה לְאַרְבַּע חִיוּן
עֲלֵאִין, וְחֲמִישָׁאָה לְאַרְבַּע תְּתֵאִין,
וְאִיְהִי פְּרִסְיָא לְמֵאֲרִי כֹלָא, אֲדוֹן עַל כֹּלָא,
דְּאִיְהוּ טְמִיר וְגִנְיִז.

וְאִי תִימָא דְרִזָּא דָּא חֲזָא יְחֻזְקָאֵל, לָא הוּהּ
אַלָּא דְמוֹת דְּאֵלִין חִיוּן, וְלָא דְחֲזָא
חִיוּן, אַלָּא כְּמִלְכָּא דְשִׁלַּח שְׁטֵר בְּחוֹתְמִיָּה,
וְדִיוֹקְנָא דְמִלְכָּא רְשִׁימָא עַל שְׁעוּהָ
מְחוֹתְמִיָּה. דְּבִסְפִירִין דְּאֶצִּילוֹת אִיְהוּ דִּיוֹקְנָא
דְּמִלְכָּא מְמֻשׁ, וּבִסְפִירִין דְּבְרִיָּאָה חוֹתְמָא
דְּמִלְכָּא, וּבִסְפִירִין דִּיֶּצִירָה וּבְמִלְאָכִין דְּאִינּוֹן
חִיוּן צִיּוּרָא דְחוֹתְמָא בְּשְׁעוּהָ, וּבְגִין דָּא
אֲתְמַר בְּמִרְאוֹת יְחֻזְקָאֵל (שם) דְמוֹת כְּמִרְאָה
אָדָם, וְדְמוֹת הַחַיּוֹת, וְלָא הַחַיּוֹת מְמֻשׁ. לְמֵאֵן
דְּכָל יוֹמוֹי לָא חֲזָא מִלְכָּא, וְהוּהּ בֶּן כְּפָר,
וְשָׂאִיל בְּגִינְיָה, וְרְשִׁימִין לִיהּ עַל טְבִלָּא אוּ עַל
בְּיַיר דִּיוֹקְנִיָּה.

וְאִית גְּקוּדָה דְּכָל עֲלֵמָא תְּלִיא תְּחוּתָהּ, פְּגוֹן
שְׂמֻשָׂא לְגַבֵּי תְּתֵאִין, אֲתַחְזִיא לְבַנֵּי
נְשָׂא תְּחוּת רְקִיעָא כְּנִקְוֵי דָּאָת קַמ"ץ, וְאִיְהוּ
כְּמָה זְמַנִּין רַב מִכָּל אַרְעָא, כֹּל שְׂכַן נְקוּדִין
דְּאוּרִיָּתָא, לְגַבֵּי גוֹבֵה דְּלֵהוֹן, וְאֲתַחְזִיין לָן
נְקוּדִין. (ער פֵּאן).

וְאִנִּי כְּתוּף הַגּוֹלָה עַל נְהַר כְּבָר (יְחֻזְקָאֵל א א), דָּא
נְהַר דִּינּוּר נְגִיד וְנִפְיָק מִן קְדְמוּהִי, אֶלְף
אַלְפִים יִשְׁמֻשׁוּנְיָה, וְרַבּוּא רַבּוֹן דְּמִלְאָכִיא

שְׁהוּא אַרְבַּע פְּנֵי אָדָם, חֲכָמָה
עֲלִיוְנָה - כ"ח מ"ה, שְׂנַאֲמַר בּוּ
דְמוֹת כְּמִרְאָה אָדָם עֲלֵיו
מְלַמְעָלָה, וְהַכֵּל בְּסוּד הַנְּקוּדוֹת
שֶׁל אוֹת הַ

בְּחֻמְשָׁה לַחֲדָשׁ, זוֹ הָאוֹת ה',
שְׁהִיא אֱלֹהִי"ם, כְּפְנוּ"י לְשֵׁם
יְהו"ה, וְהִיא הַפְּסָא, שְׂכַף עוֹלָה
הַפְּס"א כְּחוּשְׁבֹן אֱלֹהִי"ם.

וְהִיא כְּתָר עֲלִיוֹן חֲמִישִׁית
לְאַרְבַּע הַחַיּוֹת הַעֲלִיוֹנוֹת,
וְחֲמִישִׁית לְאַרְבַּע הַתְּחוּתוֹנוֹת,
וְהִיא כְּפָא לְרַבּוֹן הַכֵּל, אֲדוֹן עַל
הַכֵּל, שְׁהוּא טְמִיר וְגִנְיִז.

וְאִם תֵּאֲמַר שְׂסוּד זֶה רָאָה
יְחֻזְקָאֵל - לָא הִיָּה אֱלָא דְמוֹת
הַחַיּוֹת הָאֵלֶּה, וְלָא שְׂרָאָה חַיּוֹת,
אַלָּא כְּמוֹ מִלְכָּא שְׂשִׁלַּח שְׁטֵר
בְּחוֹתְמוֹ, וְדִיוֹקְנֵי הַמִּלְכָּא רְשוּם עַל
שְׁעוּהָ מְחוֹתְמוֹ, שְׂבִסְפִירוֹת
הָאֶצִּילוֹת הוּא דִּיוֹקְנֵי הַמִּלְכָּא
מְמֻשׁ, וּבִסְפִירוֹת הַבְּרִיָּאָה -
חוֹתְמֵי הַמִּלְכָּא, וּבִסְפִירוֹת הַצִּיּוּרָה
וּבְמִלְאָכִים שְׁהֵם חַיּוֹת - הַצִּיּוּר
שֶׁל הַחוֹתְמֵי בְּשְׁעוּהָ. וְלִכְּן נֵאֲמַר
כְּמִרְאוֹת יְחֻזְקָאֵל, דְמוֹת כְּמִרְאָה
אָדָם, וְדְמוֹת הַחַיּוֹת, וְלָא הַחַיּוֹת
מְמֻשׁ. לְמִי שְׂכַל יִמְיוּ לָא רָאָה
מִלְכָּא וְהִיָּה בֶּן כְּפָר, וְשָׂאִל
בְּשִׁבְלֵוֹ, וְרְשִׁימִים לוֹ עַל טְבִלָּה
אוּ עַל נִיר אֲת דִּיוֹקְנֵוֹ.

וְיֵשׁ נְקוּדָה שְׂכַל הַעוֹלָם תְּלִי
תְּחוּתָהּ, כְּמוֹ הַשְּׂמֶשׁ אֵל
הַתְּחוּתוֹנִים נְרָאִית לְבַנֵּי אָדָם
תַּחַת הַרְקִיעַ כְּנִקְוֵי דָּאָת קַמ"ץ, וְהִיא
כְּמָה פְּעֻמִּים גְּדוֹלָה מִכָּל הָאָרֶץ,
כֹּל שְׂכַן נְקוּדוֹת הַתּוֹרָה לְגַבֵּי
גְבֻהִים, וְנְרָאוֹת לְנוּ הַנְּקוּדוֹת. (ער
פֵּאן).

וְאִנִּי כְּתוּף הַגּוֹלָה עַל נְהַר כְּבָר -
זֶה נְהַר דִּינּוּר שְׂשׁוּפַע יוֹצֵא
מִלְפָּנָיו, אֶלְף אֲלָפִים יִשְׁמֻשׁוּ
אוֹתוֹ, וְרַבּוּא רַבּוֹת שֶׁל
מִלְאָכִים עוֹמְדִים לְפָנָיו, הַדִּין

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה ישארו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשִׂיָּהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בזכות שמעון הצדיק ניגאל ברחמים

מפעל הזוהר העולמי

ערכת המגן הטובה ביותר, וביטול איום הטילים מעל עם ישראל

ביום ה' כ' חשון

יום הילולת הצה"ק המקובל רבי מרדכי שרעבי זי"ע
אצל הציון של שמעון הצדיק זי"ע בשעה 8:30 בבוקר

נתחיל ונגמור את כל הזוהר הקדוש בשעה אחת

כמו שרבנו מרדכי שרעבי זי"ע התבטא פעם באזני מקורביו
ואמר: "שעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חול, היא כמו
שנה של למוד פשט ביום חול".

בואו ונקיים את התקנה של הצה"ק המקובל רבי יצחק אלפיה זי"ע
לגמור הפרד"ס לכה"פ פעם אחת בחיים

ושהקב"ה יזרז את גאולתנו בחסד וברחמים,
וכהבטחת הרשבי"י (נשא קכד):
"דבדא יפקון מן גלותא וברחמי".

**בסיום הזוהר יחלקו חינם ספרים
"ערכה של שעה", "גדולי ישראל והזוהר" ועוד**

מפעל הזוהר העולמי סניף י-ם
לפרטים ולהצטרפות, פקס: 02-9951300